

Má se mlčet

Helena Vondráčková

Přicházíš jak záblesk
a dál se trápíš tím,
co říct,
slova ti schází,
vždy bázeň měl jsi z frází.
„Jsi můj sen“ - je k smíchu
a „mám tě rád“ je dým,
je nic.
Tak se jen díváš
a víš, že vím, co skrýváš.

Ty párkrát mlčels, jenže já vím o čem,
máš to v očích psáno, co sis přál.
Párkrát zoufals, žes tu svou řeč přehnal,
nemyslím, žes pouze krásně lhal,
nepřestávej, mluv dál.

Slovník tvůj je pestrý,
jenže tentokrát
měls pech,
skryls slova v řasách.
Já přesto hlásím - zásah!
Jsem dnes méně mluvňá,
tak jen tak mlčky stát
mě nech,
mám něco s hlasem.
Však vím, ty víš, že tvá jsem.

Má se mlčet, když je s kým a o čem,
zná to každý, kdo kdy miloval.
Párkrát povzdech z očí tvých se ozval,
nemyslím, že lhal, že vážně lhal,
nepřestávej, mluv dál.

Zná to každý, kdo kdy miloval.
Párkrát povzdech z očí tvých se ozval,
nemyslím, že vážně lhal,
nepřestávej, mluv dál.

Nemyslím, žes pouze krásně lhal,
prosím, nepřestávej, mluv dál!